

A ~~Bányász~~ nagytekintélyű színjatszó, ill. vers- és prózamondó amatőr szakágak városunkban nem igen találhatnak követőre, ezért is köszöntjük örömmel az 1988-89-es művelődési évadban újjáalakult Stúdiószinpadot. A Városi Könyvtár adott helyet számukra és Pintér Tiber, a Váci Mihály Irodalmi Szinpad lelkes vezetője vállalta fel irányítását. Még csak az első szárnycsapásaikat teszik, de a március 15-i bemutatkozásuk máris ígéretes.

Sok változáson ment át a várpalotai amatőr szakágak között a képzőművészet. ~~egészen nap~~

Több mint 30 éves múlttal működött egészen napjainkig a Jó Szerencsét Művelődési Központban a Bányász Képzőművész Kör Újhelyi Gábor művész-tanár hozzáértő, elkötelezett útmutatásaival.

Talán az idő múlása, talán az előretörő fiatal művészek másképp gondolkodása, de mindenképp az intézmény anyagi nehézségei - külön-külön és együttesen is - hozzájárultak ahhoz, hogy 1989. január 1-től Újhelyi Gábor megvált a Képzőművész Köről, az intézménytől, a csoport munkája szünetel. A művészek részben a Palotai Műhely, részben a Grafikai Körnek továbbra is tagjai maradtak. Ám a Palotai Műhely a helyi alkotók laza, baráti csoportja, amely egyelőre nem képes az alkotás feltételeinek megteremtésére, s azt egy intézmény sem tudja átvállalni, beleértve a tanácsai irányítást és költségvetést is. A műhely jelenleg a Nagy Gyula Galériához kapcsolódik, tagjai egyéni alkotók, akiket a galéria szakmai vitákra, beszélgetésekre mozgósít, ill. hivatásos előadókat hív meg szakmai segítségükre.

A műhelyen belül csoportosult - a tési 1987-es alkotótáborban össze-találkozott, s azóta bővült - grafikus kör, amelynek lelke Mészáros Imre grafikus művész. Közös tevékenységet egy darabig a Bányász Képzőművész Kör szakkörhelyiségében folytattak, jelenleg az inotai Béke Művelődési és Szabadidő Központ ad számukra tágasabb helyet. Anyagi forrásuk azonban nincs, illetve csak saját erőből teremthető.

Figyelmet érdemel a felnőtt képzőművészek mellett az 1985-től szárnyát próbáló inotai agyagező-kerámia szakkör Bubics István vezetésével és az Ifjúsági Ház gyermekrajz szakköre Mészáros Imre irányításával.



Mindkettő utánpótlás forrása is mindamellet, hogy a tehetségkutató, fejlesztés, gondozás kitűnő keretei.

Legfiatalabb amatőr csoportunk az 1988-ban hosszú hallgatás után újjáalakult Palota Jazz Együttes ma már Kvartett. Nem fenntartója, hanem számukra helyet adó intézmény - melyhez kötődnek - a Nagy Gyula Galéria. Fennállásuk óta három nagyobb bemutatkozási lehetőségük volt, melyeken méltón arattak nagy sikert. A fejlődésükhöz szükséges hangszer, szereplési lehetőség és feltételek kialakítása meghaladja a Galéria lehetőségeit, megoldásra váró közös városi feladat.

Ha összegzésképp visszatérek a bevezető gondolatok keretében jelzett országos helyzetképhez, a következő megállapításokat tehetem:

- Várpalotán a művelődési intézményi ellátottság kedvez az amatőr mozgalomnak, de a gazdasági nehézségek okoznak tényleges mennyiségi gondokat. Szinte minden csoport számára szükséges lenne olyan pénzügyi támogatás, amely - a tagok egyéni áldozatvállalása mellett - a tevékenység szintentartását szolgálná. Nem lehet vita tárgya, hogy kifizetődő-e az egyes szakágak keretei között zajló munka, vagy nem! Az amatőr mozgalom haszna nem mérhető a fellépések, kiállítások, fesztiválok bevételeiben, hanem egészen másban, a kulturális szellemi értékkeremtésben, érzésben.

- Nálunk kevésbé érethető a megváltozott életmód, életszínvonal elterelő hatása, érvényes viszont az, hogy az utánpótlás-nevelés nem elég eredményes. Külön oknyomozást kíván az a téma, hisz az ének-zenei szakágaknak kitűnő alap a nálunk hagyományosan jó éneklő ifjúsági mozgalom és a Zeneiskola működése.

- Nem bizonyítható, hogy egy-egy csoport megszűnése vagy a tevékenység szüneteltetése egyértelműen az anyagi támogatás szűkössége vagy az utánpótlás nehézkessége miatt következett be. Ez újabb feladat elé állítja mind az intézmények, mind a csoportok, mind az irányítás gondolkodását. Arról van szó, hogy szervezettebben, elmélyültebben érzékenyebben kell kezelni a csoportvezetés emberi oldalát, a vezetőket és az intézmények kapcsolattartását, a csoportok kapcsolatteremtését.



- Sajátos városi jelenség, hogy a csoportok között alig van belülről jövő együttműködési, kapcsolattartási igény. Ezen nem segítenek a helyi bemutatkozási lehetőségek sem, amelyeken az egészséges versengés helyett a kölcsönös fenntartásokkal teli méregetés tanúi lehetünk.

- Pedig a hivatalos minősítések mögött egyre több az egyenrangúságot, ezen belül a másságot, a különbözőséget igazoló bizonyíték.

- Egységesen elmondható, hogy az ének-zenei csoportok keveslik a városi közönség elismerését. Igényelnék, hogy ne csak társadalmi, politikai vagy családi események, különféle gálák elvárt néhány perces szereplői legyenek, hanem legyen igény az önálló bemutatkozásra is. Talán ezzel is összefügg, hogy városon kívül, sőt külföldi kapcsolatokot keresnek, s ezek az utazás öröme felül a kulturális misszió élményét és a sikeresebb fellépések összekovácsoló erejét is meghozzák.

Mindezek azonban meghaladják a fenntartók erejét.

Kérem tehát a Tisztelt Városi Tanácsot, legyen az amatőr mozgalom segítségére! A tanácsi pénzeszközök elosztásánál ne csak az intézmények működésének támogatását vegyék figyelembe, hanem az amatőr csoportok tevékenységét is.

Kérem, hogy a tanácstagi munkát terjesszék ki a mozgalom eredményeinek népszerűsítésére, a csoportokban folyó tevékenység iránti kíváncsiság felkeltésére.

Kérem a vállalatok, intézmények, társadalmi és tömegszervezetek anyagi támogatását, és változatlanul kérem az amatőröket munkáltatók további áldozatvállalását.

Kérem, hogy előterjesztésemet mindezek figyelembevételével szíveskedjenek megtárgyalni és elfogadni.

Várpalota, 1989. március 16.

*Madaras Annamária*  
( Madaras Annamária )  
osztályvezető